

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2005076
van 12 april 2011

- Opposant:** **WE Brand S.a.r.l.**
17, Rue Beaumont
1219 Luxembourg
Luxemburg
- Gemachtigde:** **NautaDutilh, SPRL**
Terhulpesteenweg 120
1000 Brussel
België
- Ingeroepen recht 1:** WE (Benelux inschrijving 432724)
- Ingeroepen recht 2:** (Benelux inschrijving 638757)
tegen
- Verweerder:** **We, TIGERS BVBA**
Koningsstraat 35
1000 Brussel
België
- Gemachtigde:** **Office Kirkpatrick S.A.**
32, Avenue Wolfers
1310 La Hulpe
België
- Betwiste merk:** (Benelux depot 1196224)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 27 januari 2010 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord-/beeldmerk voor waren en diensten in de klassen 25, 28 en 35. Dit depot is onder nummer 1196224 in behandeling genomen en is gepubliceerd op 29 januari 2010.

2. Op 1 april 2010 heeft opposants rechtsvoorganger, WE Netherlands B.V., oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Benelux inschrijving 432724 van het woordmerk WE, ingediend op 1 juli 1987 voor waren in de klassen 3, 18, 24, 25 en 26;
- Benelux inschrijving 638757 van het gecombineerde woord-/beeldmerk , ingediend op 8 september 1998 voor waren in de klassen 3, 18, 24, 25 en 26.

3. De ingeroepen rechten zijn inmiddels overgedragen aan opposant, welke overdracht is aangetekend in het register. Volgens dit register is de opposant dus daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen een deel van de waren en diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op een deel van de waren van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 6 april 2010.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 7 juni 2010. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 14 juni 2010 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 14 augustus 2010 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

9. Op 11 augustus 2010 heeft de opposant argumenten en stukken ter ondersteuning daarvan ingediend. Deze zijn op 23 augustus 2010 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 23 oktober 2010 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 21 oktober 2010 heeft verweerder gereageerd op de argumenten en stukken van opposant. Het Bureau heeft deze reactie doorgestuurd naar opposant op 26 oktober 2010.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

14. Opposant stelt vooreerst vast dat de waren en diensten in kwestie identiek zijn, hetgeen naar zijn oordeel een zeer belangrijke factor is in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. Immers, in dat geval volstaat reeds een geringe overeenstemming tussen de tekens om toch gevaar voor verwarring aan te nemen.

15. Dit neemt volgens opposant nochtans niet weg dat de overeenstemming tussen de tekens in casu niet gering is. De ingeroepen rechten worden zonder meer overgenomen in het eerste woord van het betwiste teken en zelfs nog eens herhaald aan het begin van het tweede woord, hetgeen de visuele gelijkenis nog versterkt, aldus opposant. Een teken dat een ouder bekend merk in aanvangspositie overneemt (en zelfs herhaalt) kan niet anders dan als visueel overeenstemmend worden beoordeeld, zo concludeert opposant.

16. Daar komt nog bij dat de consument gewoonlijk vooral aandacht besteedt aan het begin van het merk, hetgeen met zich meebrengt dat de tekens ook op auditief vlak een zekere graad van overeenstemming hebben, zo stelt opposant.

17. Begripsmatig betekenen de ingeroepen rechten "we" of "wij"; het betwiste teken is niets anders dan een banale kwalificatie van dit persoonlijk voornaamwoord, aldus opposant. Bovendien is deze kwalificatie voor kleding allesbehalve onderscheidend, aangezien zij de maat van een bepaald kledingstuk aanduidt. Kortom, opposant acht het woord SMALL beschrijvend voor waren in klasse 25, waardoor de consument weinig aandacht aan dit element zal besteden. Het element WE is daarentegen zeer onderscheidend en gelet op de centrale rol van dit woord en op het beschrijvend karakter van het woord SMALL, moet volgens opposant worden aangenomen dat er begripsmatig een voldoende graad van overeenstemming is tussen de merken en het teken.

18. Een bijkomende doorslaggevende factor is volgens opposant de ruime beschermingsomvang van de ingeroepen rechten, voortvloeiend uit hun grote bekendheid. Opposant stelt dat dit voor recht is verklaard door het Hof van Beroep te Brussel bij arrest van 19 februari 2008, waarvan hij een afschrift meestuurt en dat naar zijn oordeel bindend is voor het Bureau. Opposant voegt daar nog aan toe dat de

140 modewinkels in de Benelux, waarvan het Hof gewaagt, er inmiddels ongeveer 160 zijn geworden, waarvan hij een lijst bijvoegt.

19. Ten slotte wijst opposant er nog op dat in het voorliggende geval sprake is van eenzelfde doelpubliek en identieke verkoopmethoden en distributiekkanalen.

20. Op grond van dit alles meent opposant dat de oppositie gegrond is, dat het betwiste teken moet worden geweigerd voor de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht en dat verweerder moet worden verwezen in de kosten.

B. Reactie van verweerder

21. Verweerder brengt onder de aandacht dat het betwiste teken een combinatie is van drie losstaande woorden die onder elkaar zijn geschreven in stijlletters en waarbij het eerste woord in een veel kleiner lettertype is weergegeven dan de twee volgende woorden. Volgens verweerder volgt hieruit dat deze groter weergegeven woorden bij de consument in het oog zullen springen en als dominante bestanddelen van het teken zullen worden aangemerkt. Verweerder concludeert dan ook dat er weinig of zelfs geen visuele gelijkenis bestaat tussen de tekens.

22. Op auditief vlak stelt verweerder vast dat het betwiste teken drie lettergrepen telt en daarmee in uitspraak bijna drie keer zo lang is en een totaal ander klankbeeld heeft. Bovendien speelt de lettergreep WE geen zelfstandige rol in het betwiste teken, maar is ze nauw verbonden met de daaropvolgende woorden, die dan ook als één samenhangend geheel moeten worden uitgesproken. Auditief stemmen de tekens volgens verweerder derhalve niet overeen.

23. Op begripsmatig vlak hebben de tekens enkel het Engelse persoonlijke voornaamwoord WE gemeenschappelijk, zo constateert verweerder. Maar ook de overige elementen van het betwiste teken hebben een vaststaande betekenis, zodat dit in zijn geheel wil zeggen: "Wij waren klein". Verweerder vindt de tekens in hun totaalindruk begripsmatig dan ook niet overeenstemmend.

24. De waren in klasse 25 van het betwiste teken zijn volgens verweerder inderdaad soortgelijk aan deze van de ingeroepen rechten, maar naar hij meent geldt dat niet voor de diensten.

25. Verweerder vindt de tekens te weinig overeenstemmen om tot gevaar voor verwarring te kunnen leiden, zodat zijns inziens geen rekening moet worden gehouden met een toegenomen onderscheidend karakter van de ingeroepen rechten door gebruik of bekendheid.

26. Verweerder verzoekt de oppositie te verwerpen, het betwiste depot te aanvaarden en opposant te verwijzen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

27. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie

van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

28. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

29. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEG, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

30. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren en diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEG, arrest Canon, reeds geciteerd).

31. Bij de vergelijking van de waren van het ingeroepen recht waarop de oppositie is gebaseerd en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden in casu de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

32. Aangezien de waren waarop de oppositie is gebaseerd voor beide ingeroepen rechten identiek zijn, kunnen ze hieronder gezamenlijk worden behandeld. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; koffers en reistassen; paraplu's, parasols en wandelstokken.	
Klasse 24 Weefsels en textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen; dekens en plaid.	

Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.	Classe 25 Vêtements, chaussures, chapellerie. <i>Kledingstukken, schoeisel en hoofddeksels.</i>
	Classe 35 Vente au détail également par le biais d'internet de produits mentionnés en classe 25. <i>Detailhandelsdiensten, ook via internet, van de waren vermeld in klasse 25.</i>
	<i>NB: De waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is in het Frans. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i>

Klasse 25

33. De waren van het betwiste teken zijn identiek aan de waren van de ingeroepen rechten.

Klasse 35

34. Hoewel in het algemeen waren en diensten naar hun aard verschillend zijn, kunnen zij echter wel complementair zijn. Bepaalde diensten kunnen immers niet uitgevoerd worden zonder gebruik te maken van bepaalde waren. In deze context dient er aan herinnerd te worden dat er slechts sprake is van complementariteit wanneer de waren en/of diensten dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar of dienst onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van beide waren en diensten in handen is van een en dezelfde onderneming (zie in deze zin EU, The O STORE, T-116/06, 24 september 2008).

35. De *detailhandelsdiensten* van het betwiste teken hebben specifiek betrekking op de waren vermeld in klasse 25. Tussen deze waren en diensten bestaat dus een wederzijdse complementariteit: zonder deze waren kunnen de diensten niet worden verricht en zonder deze diensten kunnen de waren niet aan de man worden gebracht. Nu de betrokken waren identiek zijn aan deze van de ingeroepen rechten, zijn ook deze diensten in hoge mate soortgelijk daaraan.

Conclusie

36. De waren en diensten van het betwiste teken waartegen de oppositie is gericht, zijn identiek dan wel in hoge mate soortgelijk aan de waren van de ingeroepen rechten.

Vergelijking van de tekens

37. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEG, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

38. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

39. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, LIMONCHELLO, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, MATRATZEN, T-6/01, 23 oktober 2002; GEU, EL CHARCUTERO ARTESANO, T-242/06, 13 december 2007).

40. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Met betrekking tot het eerste ingeroepen recht (Beneluxinschrijving 432724):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
WE	

41. Het ingeroepen recht is integraal opgenomen in het betwiste teken en behoudt daarin een zelfstandige onderscheidende plaats, hetgeen een aanwijzing kan zijn voor verwarringsgevaar (zie GEU, Life Blog, T-460/07, 20 januari 2010).

Visuele vergelijking

42. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit één woord van twee letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit drie woorden, onder elkaar geplaatst, van respectievelijk twee, vier en vijf letters, en waarvan het eerste woord merkkelijk kleiner is weergegeven. De enige figuratieve elementen bestaan uit de superpositie van de woorden en een licht gestileerd lettertype.

43. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In casu is het figuratieve aspect van het betwiste teken zelfs marginaal te noemen. Een grafische voorstelling die bestaat uit de weergave in nogal alledaagse en gewone drukletters zal de consument immers niet in staat stellen zijn aandacht te vestigen op andere figuratieve elementen dan de letters waaruit het bestaat (zie in die zin GEU, Dieselit, T-186/02, 30 juni 2004).

44. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). In casu is het eerste woord van het betwiste teken identiek aan het ingeroepen recht. Dit woord is weliswaar kleiner weergegeven dan de

rest van het teken, maar hierdoor staat het juist enigszins los daarvan, waardoor het extra in het oog springt.

45. Merk en teken zijn visueel in zekere mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

46. Het ingeroepen recht kan zowel op zijn Engels worden uitgesproken ([wie]) als op zijn Nederlands ([w ə]). Het betwiste teken zal op zijn Engels worden uitgesproken, is merkelijk langer dan het ingeroepen recht en alleen het eerste woord is identiek aan (een uitspraakmogelijkheid van) dit recht, waarbij zij opgemerkt dat gevaar voor verwarring bij een deel van het publiek reeds voldoende is (zie in die zin GEU, Hai/Shark, T-33/03, 9 maart 2005). Aangezien de consument ook op auditief vlak in het algemeen meer belang zal hechten aan het eerste deel van een merk (arrest Mundicor, reeds aangehaald) zijn de tekens ook op dit vlak enigszins overeenstemmend.

47. Merk en teken stemmen op auditief vlak in beperkte mate overeen.

Begripsmatige vergelijking

48. Het ingeroepen recht is in het Nederlands en het Engels een persoonlijk voornaamwoord. Dit geldt uiteraard eveneens voor het eerste woord van het betwiste teken, dat in zijn geheel kan worden vertaald als "wij waren klein". Anders dan opposant, is het Bureau niet van oordeel dat het publiek hierin meteen een verwijzing naar de kledingmaat zal zien.

49. Merk en teken stemmen begripsmatig in beperkte mate overeen.

Conclusie

50. Het merk en het teken zijn visueel in zekere mate en auditief en begripsmatig in beperkte mate overeenstemmend.

A.2. Globale beoordeling

51. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

52. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). In het voorliggende geval gaat het om waren en diensten die behoren tot de courante, althans regelmatig terugkerende, aankopen. Het aandachtsniveau van de consument van deze waren en diensten mag dan ook normaal worden genoemd.

53. Volgens vaste rechtspraak dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn,

globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (arresten Canon en Lloyd, beide reeds geciteerd).

54. Deze globale beoordeling veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking genomen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd, beide reeds geciteerd). In het voorliggende geval zijn de waren en diensten van het betwiste teken deels identiek en deels in hoge mate soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht, hetgeen de eerder geringe overeenstemming tussen de tekens compenseert.

55. Bovendien komt het in de kledingsector vaak voor dat varianten op een merk of submerken worden gebruikt om verschillende kledingtypes of productlijnen aan te duiden. Het is dan ook niet ondenkbaar dat het relevante publiek de door de conflicterende merken aangeduide kleding als twee afzonderlijke, maar van eenzelfde kledingfabrikant afkomstige productlijnen beschouwt.

56. Volgens vaste rechtspraak is het verwarringsgevaar des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (arresten Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd).

57. Opposant meent dat zijn ingeroepen rechten een ruime beschermingsomvang genieten als gevolg van hun bekendheid en verwijst naar een uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel waarin dit is bevestigd (zie punt 18). Anders dan opposant stelt, merkt het Bureau op dat het niet is gebonden aan deze uitspraak, aangezien het immers geen partij was in deze zaak (zie Hoge Raad der Nederlanden, CHIEN PU WAN, 30 maart 2001). De overwegingen van het Hof, die blijkens het arrest zijn gebaseerd op de in dat geding ingediende stukken, kan het Bureau evenwel tot de zijne maken, met name waar het Hof concludeert (onder verwijzing naar de ingediende stukken): "Dankzij investering in reclame en promotie, alsmede dankzij een intensief en jarenlang gebruik, zijn de merken van [opposants rechtsvoorganger] steeds sterker, bekender en meer onderscheidend geworden, hetgeen [opposants rechtsvoorganger] toeliet om uit te groeien tot een keten met 140 modewinkels in de Benelux" en (eveneens verwijzend naar de ingediende stukken): "[Opposants rechtsvoorganger] toont aan dat de merken "WE" [...] ingeburgerd zijn en in de Benelux een grote bekendheid genieten". Gelet op de (vrij) recente datum van genoemd arrest en op het feit dat het aantal modewinkels van opposant in de Benelux sedertdien nog is toegenomen (zie punt 18 en de aldaar genoemde lijst), is het Bureau van oordeel dat de ingeroepen rechten nog steeds een ruime bekendheid genieten, waardoor de beschermingsomvang van deze rechten is toegenomen.

58. Gelet op de identiteit dan wel de hoge mate van soortgelijkheid van de waren en diensten waarop de oppositie is gebaseerd en waartegen zij is gericht, op de ruime bekendheid en als gevolg daarvan de verruimde beschermingsomvang van de ingeroepen rechten, en gelet op de deels zekere mate en deels beperkte mate van overeenstemming tussen de tekens, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de betrokken waren en diensten afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen.

B. Conclusie

59. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er gevaar voor verwarring bestaat.

60. Aangezien op grond van het eerste ingeroepen recht reeds gevaar voor verwarring is vastgesteld, hoeft het tweede ingeroepen recht niet meer te worden onderzocht.

IV. BESLUIT

61. De oppositie met nummer 2005076 wordt toegewezen.

62. Benelux depot 1196224 wordt niet ingeschreven voor de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, te weten:

Klasse 25: kleding, schoeisel; hoofddeksels.

Klasse 35: detailhandelsdiensten, ook via internet, van de waren vermeld in klasse 25.

63. Benelux depot 1196224 wordt wel ingeschreven voor de waren en diensten waartegen de oppositie niet is gericht, te weten:

Klasse 28 Spellen, speelgoederen; sport- en gymnastiekartikelen voor zover niet begrepen in andere klassen; versieringen voor kersbomen.

Klasse 35: detailhandelsdiensten, ook via internet, van de waren vermeld in klasse 28.

64. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 van het uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 12 april 2011

Willy Neys
(rapporteur)

Saskia Smits

Camille Janssen

Administratieve behandelaar:
Willy Neys